

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۲۷ اگست ۲۰۲۰

یونس نگاه

"قهرمان کرامالدین"

"کرامالدین کرام" دیگر در مرتبه‌ای فراتر از قانون و عدالت قرار گرفته است و نباید به محاکمه‌اش امیدوار بود. او پوتانسیل تبدیل شدن به قهرمان را دارد و اگر کسی او را فرضاً ترور کند، مقبره‌اش حتماً زیارت‌گاه خواهد شد. چرا؟ چون او مسأله‌اش را قومی کرده است.

در این وضعیت از محاکمه کرامالدین چیزی نصیب مردم هم نخواهد شد. فرض کنید، او را امروز از پنجشیر به‌زور اردو و حمایت امریکا به کابل آورده محاکمه کردند و در این جریان چند ده نفر هم کشته شد، در وضعیت تغییری خواهد آمد؟ من می‌گویم وضعیت تغییر نخواهد کرد، زیرا کرامالدین یکی نیست، بلکه بیشتر مقامات و زورمندان کنونی در عمل کرامالدین‌های آشکار و پنهان‌اند. اما، اگر جریان تبدیل شدن او به قهرمان، چشم گروهی از هموطنان ما را بر روند "قهرمان‌سازی" باز کند، دستاورد بزرگی خواهد بود.

بیشتر قهرمانان قومی، مذهبی و سمتی که مردم با دیدن عکس و شنیدن نام‌شان به هیجان می‌آیند، به‌نام آنان هم‌دیگر را نفرین و حتی پاره پاره می‌کنند، در عرصه کار خود کرامالدین‌هائی بوده‌اند، کرامالدین‌هائی با شهوت (تمایل سیر نشدنی به قدرت و ثروت و دیگرستیزی و اذیت ضعیفان) بسیار شدیدتر که بلاگی وحشی این کرامالدین به گرد بلاگی‌های آنان نمی‌رسد. تعدادی از آن قهرمانان تمام ملت را گانیده‌اند، کسانی قومی و تعدادی از آنان گروه اجتماعی مشخصی را. شما قهرمانانی دارید که با یک فرمان ده‌ها روستا و محله را به خاک کشیده و در آن جریان عفت‌های بی‌شمار لکه‌دار شده است و تجاوزهای وحشت‌ناک انجام گرفته است.

هزاران درس خوانده و مدنی پشتون را می‌شناسیم که قهرمان‌های کرام‌الدینی دارند، همان‌هایی که مثلاً دختران هزاره را لیلان کرده بودند، بازار برده‌فروشی راه انداخته بودند و از شمالی زنان و دختران را غنیمت می‌گرفتند امروز قهرمان‌اند. هزاران تاجیک را می‌شناسیم که عاملان بربادی و کشتار دوران جهاد و خانه‌جنگی را که در جریان آن هزاران بی‌عفتی اتفاق افتاد، قهرمان می‌خوانند. گور مردگان آن جماعت آدمکش را زیارت می‌کنند و پشت زنده‌های‌شان تا پای جان می‌ایستند. هزاران درس خوانده هزاره را می‌شناسیم که سالروز تولد قاتلان و تجاوزگران مشهور خود را جشن می‌گیرند و شاید در دل از قساوت آنان شاد هم باشند. با آن‌که خود را مدنی می‌خوانند ولی وقتی شوق قهرمان پرستی‌شان تور خورد، یگانه آرزوی‌شان تولد یک ابرکرام‌الدین قومی دیگر است.

این وضعیت ماست. در ذهن خود بی‌پالید، آیا شما کرام‌الدین قهرمان ندارید؟